

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΔ΄.-φύλ. 19 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΗΤΟ, 1 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ 1916 * ΑΡΙΘΜΟΣ 630

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

Τῆ γενικῇ ἀντιπροσωπεΐα τοῦ «*Νουμᾶ*» τὴν ἔχει τὸ *ΑΚΑΔΗΜΑ ΓΚΟ ΒΙ-ΒΑΙΟΠΩΔΕΙΟ Ε. Κουκλάρα* (ὁδὸς Ἀκοδημίας 53, ἀντικρὺ στῆ Ζωοδόχο Πηγῇ). Ἐκεῖ γράφονται συντρομη-
τές, πληρώνονται συντρομές, με ἀπό-
δειξη ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν ἐκδότη τοῦ
Νουμᾶ, πουλιοῦνται περασμένα φύλλα
κτλ. κτλ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΝΟΥΜΑ: ὁδὸς Πρωξί:πέλη 29.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΡΗΝΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ Περίοδια τῶν βυθῶν.
ΔΗΜ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ Γ. αἰτιατικῇ.
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ Ὑμνοί.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Τηλεφωνήματα.
ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ Π. θια.
Κ. ΤΡΙΑΝΦΩΜΗΣ Ἀπὸ τὰ «Ρουμπιατὰ» τοῦ Ὁμάε Κα-
γιάι.
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ «Πλάτ' στὴν ἀγάπην (συνέχεια).
Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ Γλωσσολογικά.
Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ *

Δὲν ἐννοεῖτε, δὲν ἐννοεῖτε, δὲν ἐννοεῖτε. Καὶ ἔχετε
δίκαιον, πληρέστερον δίκαιον. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
φαντασθῆτε τί εἶδους ἐργασίᾳ ἔχει γίνεαι καὶ πόση ἐρ-
γασίᾳ τί εἶδους εἶναι αὐτῇ, πῶς πρέπει νὰ κινηθῆ καὶ
πρὸς ποῖον σκοπὸν. Καὶ θέλετε νὰ χυθῆ εἰς τὰ παλαιὰ

*) Σ. τοῦ «*ΝΟΥΜΑ*». Τὸ ἄρθρον αὐτὸ τοῦ μακαροῦ Περ-
ρικλῆ Γιαννῶπουλου βυθῆθη μέσα σὲ παλιὸ σωτήρι τοῦ
«*Νουμᾶ*», λησμονημένο ἐστὶ ἀπὸ τὰ 1903 πού μᾶς; τὸ εἶ. σ
δώσει μαζί μ' ἕνα ἄλλο ἄρθρον, «*Ὁ Τριγυδιστὴς*» πού
τυπώθηκε στὸν 34 ἀριθμὸ (1903) τοῦ «*Νουμᾶ*», με τὴν
ὑπεγραφή «*Ι. Ἀνεμοσ*», ποῦζει καὶ τοῦτο τὸ ἄρθρον. Στὸ
«*Τηλεφωνήματα*» μέσα ὑπάρχει διλόκληρος ὁ Γιαννῶπουλος
με τίς φωτεινὰς του ιδέας, με τίς γοητευτικὰς παραξενιὰς
του καὶ με τὸ ἰδιόρρηθμον ἔφος του.

καλοῦπινα· ἀλλὰ πῶς ἀφοῦ εἶναι νέα, εἶναι ἄλλη; Καὶ
διστάζετε νὰ δοκιμάσετε· τί σᾶς μέλει; πρὸς ποῖου; ἀ-
πευθύνεσθε; δὲν ἀπευθύνεσθε πρὸς τοὺς πολλοὺς;
Πρὸς αὐτοὺς κ' ἐγώ. Δώστετε σεῖς τὴν ἐργασίαν μου
πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ἀφίστετε αὐτοὺς νὰ κρίνουνε,
αὐτοὺς ἐρωτήστε ἂν τοὺς ἀρέσῃ, ἂν τοὺς κάμνη κη-
λόν. Τοὺς πολλοὺς. Πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀπευθίνομαι
ἐγώ. Τοὺς πολλοὺς θέλω νὰ ἐξυπνήτω τῶν πολλῶν
θέλω νὰ ἐλευθερώσω, νὰ κτισθῆ τὴν ψυχῆν.

Μὲς ζητᾶτε κοψίματα, ραψίματα, κτενίσματα ἰ-
δεῶν. Τί σᾶς μέλει; Τί σᾶς μέλει; Τί σᾶς μέλει; Ἐγὼ
μεινόμενι, ἐγὼ βλάττομαι, ἐγὼ χάνω. Νομίζετε ὅτι
δὲν τὸ ἐννοῶ; Ἄλλ' αὐτὸ θέλω. Ἐὰν ἐγὼ πάρω καὶ
τελειώσω κἄτι τι, αὐτὸ ἐτελειώσω, δὲν εἶναι νὰ τὸ πά-
ρη ἄλλο; τί τοτε δὲν ὠφελεῖ, εἶναι ἰδικόν μου. Ἄλλὰ
ἐὰν πετάξω σωροὺς σωροὺς ἰδεῶν, δυνατὸν ὁ καθεὶς
νὰ πάρῃ, νὰ κήρῃ, νὰ ράψῃ, νὰ κτερίσῃ, νὰ δημιουρ-
γήσῃ ὅ,τι θέλει.

Νά, λ.χ.: Ἐνὲς ἄνθρωπος πού ἐζήτη δέκα χρόνια
εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὴν ἀγάπησε, φυσικώτατα,
κἄτι περισσότερο νὰ εἶδε ἀπὸ κἄθε σορὸν πού πήγε
μόνον νὰ τὴν μελετήσῃ, φυσικώτατα δυνατόν νὰ εἰπῇ
ὠραία πράγματα. Καὶ μ' αὐτὸ τί; Ὅθ' εἶποῦν μόνον:
Ὁραία τὰ λέγει. Καὶ ἔπειτα; Τίποτε. Καὶ αὐτὸ δὲν
θέλω ἀκριβῶς. Ἐπικρατῶν δὲ ἐκκατομμυριαστὴν
φορὰν: Ὅ,τι θέλω νὰ εἰπῶ, δύναμαι νὰ τὸ εἰπῶ ὠ-
ραιώτατα. Δὲν θέλω, δὲν θέλω, δὲν θέλω καὶ δὲν πρέ-
πει νὰ θέλω.

Ἀπευθίνομαι πρὸς ἔλους μὴ ἐξικριθὸν κανένα; Θέ-
λετε νὰ δημιουργηθῆ ἕνας ἰδεολογικὸς κόσμος ὠ-
ρατος; Σεῖς, σὲ τὸν δημιουργήσετε ἕνα σᾶς εὔρουν
τὸν δρόμον. Ἐσεῖς; Ὅθ' τὸν χαρήτε, ὅχι ἐγώ. Θέλετε
νὰ ξεπαχώσουν, νὰ ξενακρωθοῦν, νὰ κινηθοῦν οἱ πολ-
λοὶ πρὸς ἔλα τὰ ὠραία πού ποθήτε; Ἀφήτε με ἐ-
λεύθερον νὰ τοὺς κεντρίσω, καὶ νὰ τοὺς εἰστρηλατίσω
ὅπως ξέρω ἐγώ.

Καὶ: σᾶς παρκακλῶ, σᾶς παρκακλῶ, σᾶς παρκακ-
λῶ: Πάρτετε νὰ διαβάσετε μίαν Μελέτην τῆς Ἑλλη-
νικῆς Γραμμῆς καὶ τοῦ Χρώματος πού θὰ δημοσιευθῆ
εἰς τὴν «*Ἀνατολήν*» *). Ὅθ' σᾶς φανῆ καλὴ καὶ τὰ
λοιπὰ νὰ εἶναι καὶ δὲν εἶναι τίποτε. Εἶναι σπου-
δαία — ἐγὼ βλέπετε μιλῶ στήθος; με στήθος — καὶ δὲν
εἶναι τίποτε, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ κατόπινα. Αὐτὰ τὰ
δυσὸ φύλλα ἔχουν δυὸ ἀγκωνάρια θεμελίων. Ἐνὸς κό-
σμου. Καθ' ἔλους τοὺς κανόνας τοῦ κτισίματος. Καὶ

*) Σ. τοῦ Ν. Ἐνα περιοδικὸ πού βγαίνει τότε γιὰ λίγους
μήνες.